

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általunk katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1896. márc. 8-án.

Előfizetési árak: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.

Előfizethető a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál.

Felolós szerkesztő:
Németh Ödön.

Megjelenik hetenkint 2-szer: *szombat este és szombaton este.*
Szerkesztőség: Kigyó-utca 9. sz. Kiadóhivatal: Szt. István-tér 1. sz.
Hirdetések helyenként 50 kr. Bélyegilleték külön 80 kr.

PRIFACH JÓZSEF TEMETÉSE.

Ravatalon.

Ott a hol éveken át vigasztalást talált a szenvedő, enyhülést a nyomorgó, a hol a jóbarátok csendes vidámságban örvendtek Prifach József nemesítő társaságának: ott most siralom és szomorúság ütött tanyát. A házi szegények siránkozása összevegyül a rokonok csendes zokogásával.

A főpap utolsó pihenője az a sötét posztóval bevont első emeleti terem, a hol a halotti pompa szomorú díszében, a magas ravatal fel van állítva. A gyertyák sárga fénye lobog s homályos fényük csodáosan rezdül meg a halott arcán s a fekete falazaton.

Valami félelem zárja le az emberek ajkát, csak suttogva mernek beszélni itt, pedig a halott csendes álmát nem fogja megzavarni soha semmi. De így van ez! Ezerszer látjuk a halált s még is megdöbbenünk valahányszor felbukkan közeliünkben.

A főpap fekete érzekoporsóban fekszik. Körülötte magas gyertyák s a déli növények zöld lombozata kiálló ellentétül az enyészetet hirdető fekete pompának. A ravatal mellé helyezett hervadó koszoruk fanyar illata száll a levegőben, hogy még nyomasztóbb legyen az érzés, a mely a lelket e szomorú teremben hatalmába keríti.

Tegnap egész napon át tartott a szomorú zarándoklat. Utolsó tisztelése volt

ez a barátoknak és jó ismerősöknek, a kik még egyszer látni akarták a nagyprépostot. A rokonok is eljöttek mind és hangos zokogásuk betöltötte a termet. Nem csak szerető rokont, de jószívű pártfogójukat is elvesztették benne.

A gyászistentisztelet.

A székesegyház ma reggel zsúfolásig megtelt előkelő közönséggel. Jelen volt dr. Steiner Fülöp püspök, a káptalan tagjai, a helybeli és a vidékről bejött nagyszámú papság, az összes hivatalok képviselői, egyesületek és társulatok képviselői és ezzerre menő résztvevő közönség.

A szentélyben gyönyörű ravatalt emeltek, a mely körül hatalmas lángok égtek. A gyászistentiszteleten Károly János prépost kanonok celebrált fényes segédlettel.

A koruson ezuttal jelen volt az egyházi zenekar is s az énekkel együtt Röder nagy requiemet adta elő. Közbe pedig betétül Cherubini „Pie Jezu“ gyönyörű gyászdalát adták elő.

A megható gyászistentisztelet után a közönség a templomból a gyászházhoz vonult, a mely előtt az egész utca hosszánban hullámozott a közönség. A rendet Polczer Péter alkapitány tartotta fenn, a díszbe öltözött városi és megyei hajduk, s az önkéntes tüzoltó-testület tagjainak segítségével.

Még a gyász istentisztelet alatt lehozták az emeletről a főpap koporsóját s a

tágas kapualjban helyezték el. A nagyprépost gyönyörű római stílusú tiszta aczél szakotfában fekszik, melyet dupla egész tüveg tető zár el. Rajta a főpapi jelvények az aranyhimzéses apát süveg, a pásztorbot stb.

Kosorukat küldtek a ravatalra: Prifach Katalin és férje Trautmann Ferencz — Feledhetetlen jó testvér, a viszontlátásig! János és Mari — a viszontlátásig! A jó nagybácsinak — hálás unokaöccsének. A Szöllősy család — tisztelet jeléül. Konisch Antal és neje — tisztelet jeléül. A székesfejérvári római katolikus tanító-egyesület — volt nagyérdemű elnökének gr. Csirák Antal.

Az engesztelő szent mise után a rokonok érkeztek meg elsőnek a koporsóhoz, azután a megyei és városi hajduk sorakoztak a koporsó két oldalán, végül megérkezett Steiner Fülöp dr. megyés püspök követve a káptalan tagjai s a lelkész-kedő papság által. A benszentelést is maga a püspök végezte.

A temető felé.

A „requiescat in pace“ elhangzása után a testületek lefelé haladtak a Szt. István utcában, mire a megyetérren felállítva volt a főgymnázium és a zárdabeli polgári iskola növendékei zászlók alatt megnyitották a menetet. A városi árvaház növendékei az irgalmas nővérek vezetése alatt az ifjúság sorait bezárták. Ezek után

A lányasszony.

— A „Fejérmegyei Napló“ eredeti tárczája. —

Írta: Deér.

I.

Borus, esős idő van. Unalmas, bántó egyhangúságban hull alá az eső. Egy-egy kövér csepp odaütődik az ablakhoz s végig folyt rajta, csillogó sávolt hagyva maga után.

Majd meg szél sivit be az ablakon és végig borzogatja azt a nőt, ki ott az ablaknál valami kézi munkával foglalkozik.

Tar Anna az, a vén leány. Vagy ugy 35 éves ő, de fiatalabbnak látszik. Nem hasonlít a többi vén leányokhoz, nem oly kiállhatatlan, mint azok szoktak lenni.

Még mindig dús barna haját szép kontyba tűzi fel. Az arca sem oly halavány, hanem inkább piros. A szemében is van még valami az elmúlt fiatalaságból. Talán egy ábránd, egy gondolat, egy ott felejtett szenvedély ki nem aludt lángja — múltból.

Ilyen Tar Anna leányasszony.

Mert hát biz az ő fejét nem kötötte be senki. Pedig szép volt, gazdag is volt. De hát ki tehet róla, ha sok leánynak az a sorsa, hogy pártában maradjon minden szépsége, gazdagsága ellenére is.

Valami hosszú, fehér vászontérlére himez

tarka selyemszálakkal. Szeretik ezt a munkát a lányok. Anyi titkos ábránd, anyi édes emlék fűződik minden egyes selyemszálhoz.

Tar Anna leányasszony is elgondolkodik, míg azokat a finom szájakat rakja, szövi egymásután. Eszébe jut a fiatalasága, a boldog fiatalsága. Még aztán sok minden más is. De ki tudná elgondolni, mi lakozik az ő szívében.

Fel-felsőhajt ugy nagy néha. Ki tudja ismét milyen emlék szállt el kebléből e szomorú sóhaj szárnyán.

Majd meg összerázkódik fázósan, idegesen. Tán a szél süvítése miatt, vagy ki tudja miért? Az eső meg csak egyre veri az ablakot. Kip, kop, kip, kop...

II.

Valaki bejött a szobába. Hideg, metsző szél osont be a kinyitott ajtón utána. Anna leányasszony odapillant és aztán olyan boldogan mosolyog.

Egy fiatal leány jött be. Anna leányasszony huga, Tar Ilona.

Fiatal leány, alig tizenkilenc éves. Edes testvére Annának, de azért nem hasonlít hozzá. Az alakja, kinézése, a természetje is egészen más.

Anna barna leány, Ilona szőke. Hullámos, arany haját nem köti kontyba, hanem végig eresztli karcu derekán s ugy köti össze egy rózsás pántlikával. Iholyakék szemében egy

fiatal lány igaz derűje, boldogsága fészkel. Mosolyog ez a szempár mindig.

A természetje, no az meg éppen elűt a nénytől. A nénye komoly, gondolkodó, ő meg vidám gondatlan.

De hát meg van ennek a magyarázata. Korán árvák maradtak s Anna leányasszony nyakába szakadt a Tar kuria minden gondja. Talán ezért is nem volt ideje a férjhezmenésre gondolni? Ezért maradt pártában.

Most csak a huga boldogsága mindene. Csak egy igazi vágya van, hogy a huga boldog legyen. Nem akar hugának gazdagságot; van annak már. Hanem egy igazán szerető szívet.

Most is erre gondol, mikor az az üde teremtés ott áll előtte.

Vajha boldog lenne, igazán boldog. Az az unalmas, egyhangú eső meg csak veri az ablakot, kip... kop... kip... kop...

III.

— Honnan jössz, édes hugom? Milyen piros az arczod, milyen csillogók a szemeid. Mi öröm ért, mi tesz oly boldoggá, mert látom, hogy az vagy.

Tar Ilona meg nem szól semmit. Odaül nénye elé egy kis lábszékre. Aztán csak mosolyog, olyan boldog, lányos mosolygással. Nem mer a nénye szeméi közé nézni. Látszik rajta,

egyszerű fakeszt hordá rövid sorban a megboldogult nevét és életkorát: „Mél, és főt. Prifach József élt 72 évet.“ Zászló alatti jelentek meg a cismadia ipartestület képviselői; a teljes számban megjelent tanító testület, Göbel J. György vezetése alatt követték őket, mire a helybeli tanító apácák belnövendékkükkel következtek. Az emausi társulat kereszt-jelvényével vonult ki. Gyászlobogójuk alatt a Szt-István temetkezési társulat számos tagja és ugyancsak lobogó alatt a városi tüzoltó testület és a kath. legényegylet következett. Ott láttuk Szőgyény-Marich Julia védnök vezetése alatt a jótekonny nőegylet és Lichteckert Antalné elnök vezetése alatt az oltáregylet szép számban megjelent tagjait. A lovasberényi Mária olvasó egylet zászlaja alatt az ottani kath. kör, az előljáróság és a katolikus tanítók jelentek meg egykori plébánosuk utolsó utjára. A koporsó előtt haladtak: a vidéki papság igen nagy számban képviselve, köztük a moóri kispuczinusok küldöttsége, a helybeli Szt-Ferenczrendiek, a helybeli papság és káptalan, a papnöveldi növendékek.

A koporsót fölvaltva 6—6 megyei és városi hajdu és polgár vitte, kik mellett lámpákkal a felsővárosi földmives gazdák és az emausi társulat tagjai haladtak. A koporsó után a megye és a város hatóságának és a helybeli tiszti karnak képviselői, a katolikus körök választmányai; gróf Csirák Antal és az elhunytak számos tisztelője követte a gyászoló családtagokat. — Kocsin dr. Steiner Fülöp megyés püspök is kiment a temetőbe.

A menet a Széchenyi-utcán át a sóstói temetőbe vonult, hol a Pauer püspök kriptájától balra a Prifach által még életében megépített kriptában helyezték örök nyugalomra a nemes ember barátot.

Nyugodjék békében!

hogyan valami nyomja lelkét, de nem talál utat, módot a közlésre.

Anna meg csak nézi ezt a leányt. És a míg nézi, valami homályos, tán csak rejtett fény be ragyog a lelkébe. Sejt valamit. Egy hur rezdül meg a lelkében a múltból.

Egy lejátszott hur, amely olyan zűrvaros hangot ad.

Anna szeretne tisztán látni, olvasni a huga lelkében.

Lehajol hozzá, végigsimítja huga sárga haját, aztán csendesen suttog hozzá:

— Szólj, édes virágszálam, mi nyomja lelkedet? Légy igaz szívvel hozzám. Tudod, hogy szeretlek, hogy a lelkemen viselem a sorodat, hogy csak neked élek. Hát beszélj! Majd aztán én eligazítalak, ha nem tudod mit tégy.

Ilonka még mindig nem szól. Csak oda hatja néje ülébe szép fejét. Anna meg csak azt látja, hogy megnevésednek azok a szép szemek és csakhamar harmatos lesz az a bársonyos, patyolat arca a hugának.

Most már tisztán lát Anna. Azok a néma, csillogó könnycseppek hangosan beszélnék hozzá.

Oh a leányok nagyon tudnak egymás szeméből olvasni. És Anna leányasszony olvasott a huga szeméből.

— Ez a leány szeret. Ezek a könyvek a boldogság, szerelem könnyei.

De nem szól semmit. Csak hadd sirja ki magát, a kicsike, majd utána beszédesebb lesz.

És úgy lett.

Ilonka megtörölte szeméit s aztán odanézett a néje két szemébe. Ott aztán látta, hogy néje kitalálta titkát, most már nincs miért rejtgetni előtte.

Megfogta a néje kezét s így beszél hozzá.

— Az alsó-lendvai képviselő választás.

Ma van Alsó-Lendvára a képviselő választás, a hol *Marsovszky* Endre néppárti és *Mandel Pál* kormánypárti jelöltek állanak egymással szemben. A kormánypárt eddigi vezetőjei, érdekszakoskodásai rendkívül felizzították a kerület lakosságát, ugyannyira, hogy már verekedések fordultak elő. A csendőrség megszállva tartja a községeket s már eddig is több ellenzéki embert tartóztatott le, hogy ez által a választó polgárokat meglepsésként. Mivel nagyobb zavaroktól tartanak, Alsó-Lendvára katonaságot is vezényelték ki. A választás tehát szorongó közt fog végbemenni. Ma reggel nyolc órakor kezdődött Alsó-Lendvára a képviselő választás s *Mandel Pál* megválasztása érdekében a kormány eddig a következő elkészületeket tette meg. A kerület közsegeit különösen Alsó-Lendvát megrakták csendőrséggel és katonasággal. Az összes hivatalbeli alkalmazottakat kortesuttra mozgósították. A szavazatokat 20—50 frtjával vásárolják. A néppárt néhány vezető emberét letartóztatott s hogy az ellenzéket jobban megfélemlítsék, *Tóth János* szécsi-szigeti plébánost és *Barany István* göntérházi földbirtokos ellen bünyügi vizsgálatot indítottak izgatás és hasonló czimek alatt, végül pedig *Gajári Géza*, *Bessenyei Ferencz* és *Kubinyi Géza* kormánypárti kortes képviselőket bizalmi férfiakul leküldötték, hogy az ellenzéki zavazatokat visszautasításánál aszisztáljanak. Így készülnek a kormánypártiak ismét egy „tisztá“ választásra s így nem lehet csodálkozni, hogy a nép annyira elkeseredett, hogy *Hodicsán* a vesztegető és erőszakoskodó kormánypárti korteseket megverte. Ha ismét vér fog folyni a csendőrfegyver nyomán, kérdezzük hogy ilyen előzmények után ki lesz a felelős? — A kormánypárti nagy erőszakoskodások miatt mindazonáltal igen heves lesz a küzdelem, de *Marsovszky* nagy többsége egész biztosra vehető. Többsége több lesz, mint az első választás alkalmával, akkor pedig 700 többsége volt.

— Az újságírók és a sajtószabadság.

Az a szűkebb körű bizottság, amelyet legutóbbi választmányi ülésén a *Budapesti Újságírók Egyesülete* kiküldött, hogy a kormány rendeleteivel szemben fejesse ki a sajtó munkásainak aggodalmát, a napokban ülést tartott és megállapította az országgyűlési pártokhoz intézendő memorandum szövegét. A memorandumot tegnapelőtt adták át *Podmaniczky* Frigyes bárónak,

— Édes néném, boldog vagyok, mint még nem voltam soha. Boldog vagyok, mert szeretek és szeretlek. Ne haragudj rám, hogy eddig nem szóltam, de nem mertem. Nem volt erőm hozzá. De már nem akartam tovább hallgatni. Ugy-e nem haragszol édes néném?

A néje csak mosolygott olyan szelid, biztató mosolygással.

— Dehogy haragszom te bohó leány. Csak szeress, hiszen fiatal vagy. Csak aztán boldog légy. Hát már azt is tudod, hogy téged is szeretnek. Tán már a lakodalomra is gondolsz; no csak vald be. Azt már nekem is kell tudnom.

— Hát aztán kit szeretsz. Talán szabad tudnom, hogy ki lesz a sógorom?

Hogy elpirult az a leány erre a kérdésre. De aztán mégis csak megmondta. Odahajolt egész közel a néjéhez és csak úgy sugva mondta neki:

Kit szeretsz? Hát Uzor Balázst.

Hogy elsápadt erre Anna arca. Főlkelt, aztán már ismét mosolyogva szolt hughához:

Jól van, hugom. Azt kívánom, hogy boldog légy. A többit meg csak bizd reám. — Most pedig hagyj magamra.

Mikor aztán magára maradt, akkor leült az íróasztalához és irni kezdett. Uzor Lőrincznek, Balázs bátyjának irt.

Irta pedig ezeket:

„Tisztelt Uzor Lőrincz uram! Ugy-e nem gondolta, hogy én még valaha Uzor uramnak levelet írok? Pedig látja megtörtént. Nem a magam baja miatt írok; hisz mi már elfeledtük a multat. A hugom boldogságát féltem, azért írok. Ez a leány szereti a kigyvelmed testvér-

a szabadelvűpárt elnökének. *Horánsky* Nándornak, a nemzeti párt elnökének, *Kosuth* Fe. reécének, a függetlenségi párt elnökének, *Holló* Lajosnak, a Bartha-párt alelnökének és *Molnár* János a néppárt elnökének. A pártok valószínűleg már a legközelebbi üléskörm tárgyalás alá veszik a memorandumot. Körlevélben kövölték a memzrandumot a képviselőkkel is. A körlevél rámutat arra a megbecsülhetetlen és semmi más által nem pótolható szolgálatra, a melyet a szabad sajtó teljesített hazánknak és nemzetünknek a lefolyt három évtized alatt és amelyetől többi közszabadságaink megadására és a meglévő jogrend sikeres megvédezésére elsősorban függ. Majd így szolt tovább: „De mivel kivétel nélkül úgy tapasztaltuk, hogy a most megjelölt nagy hazafias szolgálókat még törvényhozőikörök sem képesek kellően megbecsülni ellenben e nehézségek felmerülése minden részen azonnal okul szolgál arra, hogy a sajtójog meglévő garanciáinak korlátozását kívánják, sőt ez a hangulat az országban bizonyos könnyelműséggel és eléggé meg nem róható czélatossággal torjesztetik, elérkezettnek látjuk az időt arra, hogy a magyar országgyűlési pártoknál kifejezést adjunk komoly aggodalmainknak s képviselőinket meg idején figyelmeztessük arra a sarkalatos igazságra, hogy az 1848. évi XVIII. t. czikkben foglalt szabadságok nem a sajtó privilegiumai, sem pedig egyes pártok, vagy osztályok támasztékai és fegyverei, hanem kizárólag és csakis az egész nemzet szabadságai.“ Majd áttér azokra a rendszabályokra, a melyeket legutóbbi rendelet uton a hírlapok postai szállításának idején való megakadályozása végett vettek foganatba. Azután így végzi: „A fönforgó s általunk is nagyon méltányolt nehéz viszonyok közt a magyar közélet sajtóbeli munkásainak közös óhaját fejezzük ki tehát akkor, a mikor Ön által tisztelt pártját arra kérjük, hogy az 1848. évi XVIII. t. cz.-ben foglalt sajtógaranciák teljes megőrzése érdekében fölszólalás utján biztosításokat méltóztassék szerezni.“

— A legujabb politikai párt. Tegnapelőtt óta egygyel megzaporodtak a politikai pártok. A derék terézvárosiak, miután a meglévő politikai pártok keretében nem tudtak elhelyezkedni, a napokban összejöttek és megalapították a radikális demokrata pártot. Az új párt programjában az általános választói jog-, sajtó-, gyülekezési és egyesülési szabadság kö-

öcsésti, Balázst; és a mint a leány mondja, Balázs sem idegenkedik tőle. Ezért írok én most.

Tán még emlékszik valamire a multból. Ezelőtt tán úgy tizenöt esztendővel történt valami — mivelünk. Hát azt nem akarom, hogy az újra ismétlődjék familiánkban. Ha már én boldogtalan lettem ez életre a kigyvelmed csalásága miatt, hát nem akarom, hogy a kigyvelmed öcsese meg a hugomat tegye azzá. Azért járjon utána a dolognak. És ha úgy van, mint hugom mondta, akkor nem bánom, legyen meg a kézfogó minél előbb legalább tán mi is újra örülni fogunk a fiatalok örömének. Gondolja meg a alogot Uzor uram és aztán majd tudassa velem határozatát. Maradtam kigyvelmedhez igaz lélekkel

Tar Anna.“

Ezt a levelet aztán lovas postával rögtön el is küldte Anna a szomszéd birtokosnak.

Ó maga meg újra visszaült oda az ablakhoz. De tudja lsten miért, nem ment a munka. A gondolatja másfelé járt. Az újját is megszurta s a piros vére oda csurrant neki arra a fehér vászonra.

Azt mondják, hogy ha egy leány tüvel szurja meg az újját, akkor a kire gondolt az lesz a völegénye.

Tar Anna meg éppen Uzor Lőrinczre gondolt. Talán ezért is mosolyodott el.

Pedig hátha igazat mondott az a piros vércsepp ott azon a hófehér patyolaton?

De hát Anna leányasszony nem hitt neki. ezelőtt úgy tizenöt évvel biz elpirult volna erre a gondolatra. Akkor szerette még Uzor Lőrinczet fiatalos szível, igaz szerelemmel. A férfi is azt hazudta neki.

vetése ott van, de hogy a magyar közgazdasági érdekek megvédését is célbavették volna, arról hallgat ez a program. A legújabb párt tagjai különben azt is elhatározták, hogy most már haladéktalanul a cselekvés terére lépnek.

A kormány és a szocialista sajtópörök. Erdély Sándor igazságügyminiszter tegnap nagy emfázissal jelentette ki, hogy a kormány az esküdtbíróknál keresett védelmet a szocialista igazságok ellen, de az esküdtbírósg nem sietett a kormány támogatására, felmentvén az igazságot. Ezzel szemben szükségesnek tartjuk konstalálni a következőket: A budapesti sajtóeszküztésék elé a kir. főügyész-ség a legnagyobb részt olyan szocialista perek vitt, a melyek ipari sztrájkmozgálgból folytak ki. E perek közül igaz, hogy több végződött felmentéssel, de ennek oka nem az, mintha az esküdtbírósg az igazságot mellé szegődött volna, hanem az, hogy a nyilvános tárgyalás igen sokszor leleplezte a merkantiliz nagytoke zsákmányolását. Agrárszocialista sajtópör nem végződött felmentéssel. De nem is vitte az ilyen pörököt a királyi főügyész-ség az esküdtésék elé. Mert a „Földművelő” Várkonyi lapja esztendőig mint mezőgazdasági szaklap szerepelt a kormány előtt, épp úgy olvasták azok, kiknek kötelességük volt, mint Darányi Ignác csendes véru „Néplap”-ját. — Már azt is tapasztaltuk, hogy a szocialista lapokat egyetlen-egyszer sem idézték porbe, mikor ezek a legvehemensebben támadták a szabadelvű párt üzletbeveit. Azok ott az Olympus magasán semmikeppen sem akarták észrevenni, hogy a nép is foglalkozik az ő ügyeikkel. Hiábavaló dolog tehát az esküdtéséket vádolni, mikor a sajtó kötelességszerű ellenőrzése körül történt mulasztás.

Prifach végrendelete.

Prifach József nagyprépost végrendelete egészen olyan, mint a minő volt egész élete. A jótékonyasága után még fenn maradt vagyonának legnagyobb részét végrendeletében jótékony célokra adományozta. Áljon itt ennek bizonyosságául egész teljességében végrendelete a mely így szól:

Másolat hélyegtelen eredetiről. Végrendeletem. Az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek

De hát közbejött valami. Talán a fiatal dacz, vagy ki tudja mi? Szóval elmúlt, elszólt, vége van.

Most már csak egy ábránd, egy gondolat a — multból. Legalább Anna leányasszony annak gondolja. De azért mégis úgy érzi, hogy a szíve hangosan dobog, mikor arra az emberre gondol.

Hej! a a piros vércsepp azon a fehér patyolaton!

IV.

Van sürgés-forgás a Tar-kurián. Vendégeket várnak. Uzorék jönnek ma — háztűznézőbe.

Anna leányasszonynak ugyancsak kijut a dologból. Sürgő-forog, ott van mindenütt.

Ilonka is segít neki. Együtt készülnek a nagy napra.

Hanem mikor meghallják a csengő szavát, az ostopatogdást, hát akkor Ilonka úgy elszóladt egyszerre, mintha ott se lett volna.

Uzorék jöttek meg. Ketten vannak. A bátya meg az öcsöce.

Anna eléjük siet. Először Lőrinczcel fog kezét. És a mig beszél vele, úgy kerül ki tekintetét. Balázshoz már vigabban szól.

Uzor Lőrincz aztán odaszaga Annának: — Leányasszony, egy szavam volna magához, de csak egy négyzetemkőzt.

Há'szen ugyanis ketten voltak, mert Balázs már eltűnt. Az Ilonkát keresi.

De azért Anna bevezeti Uzor Lőrinczet a belső szobába. Ott nyugodtan beszélhetnek.

Anna csak várja, hogy az az ember kezdje a beszédet. Ő addig az ablakon néz ki.

Uzor Lőrincz meg csak nézi azt a leányt. Valami titkos, édes sejtelm szállja meg a lelkét. Odamegy Annához, megfogja a kezét. És

nevében! En alulított Prifach József, pápa Ő Szenteiségének házi praelátusa, székesfejérvári székesegyházi nagyprépost és apátkanonok, fontolóra venén a Szentírás ezen szavait: „Rendezd el házadat, mert meghalsz és nem fogsz élni”, eltökéltem magamban, mig ép elmével és eszmélettel bírok, számot vetve magammal, ügyeimet rendezni bármikor bekövetkezhető halálom esetére, akarván, hogy ezen végrendeletem, mint komoly megfontolás születte végintézkedésem, halálom után minden változtatás nélkül végrehajthatassék.

1. §.

Hallhatatlan lelkeim isteni Megváltó Jézusomnak kegyes irgalmába ajánlom, holttestemet pedig állásomhoz illő tisztséggel ugyan, de minden költséges pompa nélkül kemény fa koporsóban, a székesegyházi sírboltban, vagy ha oda nem lehetne, a szent keresztnek nevezett sósói temetőben kívánom eltemetni.

2. §.

Vagyonomról következőleg rendelkezem: 1. Disz-szobámban levő összes bútoraimat és képeimet unokahugomnak Szauer Jánosné szül. Trautmann Máriaéknak, esetleg családjának hagyom. 2-or: Könyvtáramat a székesfejérvári papneveldeben tanuló harmad és negyedéves theologusoknak hagyom. 3-or: Fehérneműimet, papi és egyéb ruháimat, lábnumiummel együtt kis öcsémnek t. Szauer László és Steiner Mihály egyházmegnyéknél áldozároknak hagyom, mégis azon kikötéssel, — hogy azokból semmit el ne adjanak, hanem a nekik nem kellő ruhaneműeket szegényebb pap-társaik között osszák ki, a haszna vehetlenekek pedig semmisítsék meg. 4-szer: zománcszobort arany melkeresztet a hozzátartozó dupla aranylánczommal, és gyémánttal kirakott, közepén pedig sötétzöld tur.nalin kövel ellátott arany apátgyűrűmet baráti emlékkül nagyságos és főtiszt. Gremserger István ur apát-esperes plebánosnak hagyom. 5-ör: a másik dupla aranylánczomat és sima aranykeresztemet, két apátgyűrűmet, 12 szemelyre való teljes ezüstszéketmet tokostól, 8 darabból álló ezüst dessert-késeimet szintén tokostól a 3. pontban említett Szauer László kisöcsémnek hagyom. 6-or: arany sebhóramat és az udvari szobámban levő szent József képével ellátott térdepelömet a 3. pontban említett másik kisöcsémnek Steirer Mihályanak hagyom. 7-er a hálószobámban levő s néhai nmgu gróf Czirák

Anna ott hagyja, nem vonja vissza. Aztán beszélni kezd hozzát:

— Anna, én ma leánynézőbe jöttem. A kigyvelmed hugát kérem meg az öcsém számára. Ugy-e odaadja?

— Oda adom. Legyenek boldogok, — mondta rá Anna. Uzor Lőrincz még mindig nem eresztette el a leány kezét.

— Még nem végeztem Anna. Még valamit akarok mondani... Látni, mi ketten olyan egyforma sorsra jutottunk. Ne keressük az okát, hogy mért Ha a fiatalok elhagynak bennünket, akár engem, akár kigyvelmed, hát egyikünk magára marad. Pedig keserves az élet egy magányosan. Hát tegyük édessé. Feledjük el a multat, ne váljunk el mi se többé egymástól. Anna tudna-e még engem szeretni csak egy — keveset?

Anna nem szólt semmit, csak odaadta a másik kezét is annak az embernek s csak nagy sokára mondta neki:

— Látni Lőrincz, ezt megtehettük volna már régebben.

Uzor Lőrincz meg átkarolta azt a leányt. És úgy érezte, hogy még most nincs késő a — boldogságra.

Mikor a két fiatal belépett, hát még mindig átkarolva tartotta Annát a egy szólt oda a fiatalokhoz.

— No gyerekek, hát ma kettős kézfogót ünneplünk.

Es egy örültek ennek valamennyien. Még a nap is kisított és beragyogott oda a szobába, hol olyan boldog volt az a négy ember.

Antalné szül. Walterskirchen Karolin báróné által nekem hagyott térdepöt a rajta levő fekete mahonia-fészülettel együtt mélt. gróf Czirák László urnak hagyom. 8-or: hálószobában levő Mária képet, mely az alvó Jézuska felett örökös és imázó szent Szűzet ábrázolja, arany burnót szelenczemet emlékkül Szauer János sógoromnak hagyom. 9-er: a nagy konyha mellett levő két szobának összes tartalmát, továbbá ágyneműimet, abroszaimat, asztalkendőimet, étszereimet, konyhafelszerelvényemet, fa, liszt, zsiradék és szappankészletemet és az összes élelmi cikkekét, a házi pincezében található borkészlettel együtt Wittendorfer Katalin nevű gazdaszonzonyak hagyom, kinek azonfelül mindent, a mit sajátjának fog vallani, minden nehézség nélkül kiadatni rendelek.

3. §.

Az 1—9. számok alatt elősorolt tárgyakon felül megmaradó összes ingó és ingatlan vagyonomra nézve rendeltem, hogy mindaz nyilvános árverés útján eladásék és a befolyandó összeg a takarékpénztárakban elhelyezett tőkémlel, valamint a halálom után talált pénzkészlettel, a „Fejérmegyei Napló” cz. politikai hetilap biztosítására cautió gyanánt általam 1894. évi május hó 10-én a m. kir. állampénztárba készpénzes befizetést 2520 frt összeggel, nemkülönbön a prépost-kanonoki székeim után esetleg még járó illetményemmel együtt összegittessék és az ekként összegitelt pénzmennyiségből levonva előbb a gyógykezelési, betegápolási és temetési költségeket, valamint a 2. §-ban elősorolt és alább elősorolandó összes hagyományaim és alapítványaim után fizetendő százalékokat, fizetessék ki: 1-ör Pápa Ő Szentelege részére Péter-fíller gyanánt szóval (500) frt o. é. 2-or a székesfejérvári székesegyháznak tőkés gyarapítására egyezer (1000) frt o. é. 3-or a székesfejérvári székesegyházban lelkem nyugalmaért évenként halálom évfördulóján tartandó infulás requiemért alapítványul (500) ötszáz frt o. é. 4-er a lovashérenyi, pákozdi, sós-kuti, etyeki gyurói plebánia templomokban és a sukorói főkegyházban lelkem nyugalmaért évenként halálom évfördulóján tartandó infulás requiemért alapítványul egy-egy száz, összesen tehát hatszáz (600) frt o. é. 5-ör a Székesfehérvár városi szegények közt temetés napján való kiosztás végett egyyszáz (100) frt o. é. 6-er a lovashérenyi rom. kath. vállaus háziszegények közt leendő kiosztás végett egyyszáz (100) frt o. é. 7-er a székesfehérvári püspöki papnevelde nek, az egyházmegyei pénztárnak és az aggpapok nyugdíj alapjának egyenként (100) egyyszáz összesen tehát háromszáz (300) frt o. é. 8-er székesfehérvári városi és a fejérmegyei korháznak, a városi aggpapok intézetének, a szent Ferenczik zárdájának, a tanítással foglalkozó „paulai sz. Vincze” testvérületnek, az árvaházat gondozó „paulai sz. Vincze”-ról nevezett testvérületnek és a városi jótékony növegyetnek egyenként egyyszáz összesen tehát (700) hétszáz frt o. é. 9-er a szent József-ről nevezett felsővársi rom. kath. jellegű ovodának ötszáz (500) frt o. é. 10. A széchenyi u. rom. kath. jellegű ovodának egyyszáz (100) frt o. é. 11. a Székesfehérvár egyházmegyei sz. Imre iskola alapnak ötszáz (500) frt o. é. 12. a Budapesten székelő sz. István és szent László társulatoknak és oltár egyletnek egyenként egyyszáz összesen tehát (300) háromszáz frt o. é.; egyuttal megjegyzem, hogy a szent István társulattal szemben alapító tagsági ezimez szerzet jogomat a szférvári belvárosi kath. körre ruházom. 13. A budapesti vakok, a lipótmezei or-zagos tébolyda és a vácsi siketnémák intézetének egy-egy száz összesen tehát háromszáz (300) frt o. é. 14. Főtisztelendő Kegyes tanítórendnek hálás közözönetem jeléül a rend kötelékében élveztem jótéményekért háromezer(3000) frt o. é. 15. Nővéremnek Prifach Katalin férj. Trautmann Ferenczének egyezer (1000) frt o. é. 16. Unokahugomnak Trautmann Mária férj. Szauer Jánoséknak egyezer (1000) frt o. é. 17. Unokahugomnak Szeitl Anna férj. Gévai Józsefnek (lakik Adonyban) egyezer (1000) frt o. é. 18. Kis öcsémnek Steiner Mihály eskői lel-

köznek ötszáz (500) frt o. é. 19. Gazdaszasszonyom Wittendorfer Katalin-nak egyszer (1000) frt o. é. frt. 20. Nálam nevelkedett Huszár Mariskának ötszáz (500) frt o. é. 21. Cselédjeimnek, kiket különben minden hol végével ki szoktam fizetni egy egész évi bér. 22. Végrendeletem alább megnevezendő végrehajtói elsőjének tiszteletdíj 300 frt o. é., a másodiknak 200 frt o. é. összesen tehát ötszáz (500) frt o. é.

4. §.

A 3. §-ban elősorolt alapítványok és hagyományok levonása után fennmaradó összeget „örök alapítványul” hagyom és a főtisztelendő Káptalan gondozására bízom, oly e célból, — hogy annak évi kamatainak egynegyed (1/4) része az érdemes nyugalmazott papok nyugdíjának feljavítására — egy negyed része praesentával már ellátott kezdő plebánosok első szükségleteinek fedezésére, — egy negyedrészre szent Imre iskola alap céljaira, — egy negyedrészre végre a székesfehérvári belvárosi katolikus kör céljaira fordítottassék. Ezen alapítványomhoz azonban a következő szigorúan megtartandó kikötéseket csatolom: 1. hogy ezen örök időkre tett alapítványom minden idegen befolyás kizárásával egyedül a főt. Káptalan felügyelete alatt kezeltessek, a székesfehérvári központi gondnokság által. 2. hogy ugyanezen alapítványom összes évi kamatait felerészben nővérem Prifach Katalin férjével Trautmann Ferenczel együttesen (az egyik fél elhalálozásával pedig az életben maradó fél egyedül) — felerészben pedig gazdaszasszonyom Wittendorfer Katalin élvezzé és pedig mindkét fél élte fogytáig. 3. ha a kamatélvezetre jogosított feleknek egyike elhalna; akkor az életben maradó fél, ideértve Trautmann Ferencz sógoromat is, alapítványom összes kamatait élvezzé élte fogytáig. — E szerint tehát alapítványom tulajdonképpen csak akkor fog éltelbelépni, ha a kamatok élvezésére elsősorban jogosítottak, névszerint nővérem Prifach Katalin, sógorom Trautmann Ferencz és gazdaszasszonyom Wittendorfer Katalin már mind elhaltak; míg tehát ezen eset be nem áll, alapítványom kamatai és az arra feljogosítottoknak évenként pontosan kiszolgáltatandók lesznek.

5. §.

Jelen végrendeletem szives végrehajtására teljes bizalommal felkérem nagyságos és főtiszt. Gremsperger István szefehérvári belvárosi apát-epespereslebános urat és tekintetes Szabady József káptalani és kegyalapítványi ügyvéd urat, kérvén őket, hogy végrendeletemet lehetőleg gyorsan végrehajtsák, és a mennyiben annak értelme iránt itt-ott netalán kétség merülne fel, azdt végrendeletem szemellenében legjobb meggyőződésük szerint elintézni sziveskedjenek, a mire őket ezennel fel is hatalmazott. Szefehérvárott, aprilis hó 24-én 1897. Prifach József s. k. praelatus, nagyprepost, mint végrendelező. — Alulirottak bizonyítjuk, hogy az általunk személyesen ismert mélt. és főtiszt. Prifach József praelatus nagyprepost ur a mi együttes jelenlétünkben magyar nyelven, élő szóval kijelentette, hogy ezen okmány az ő végrendeletét tartalmazza s hogy ezt ő sajátkezüleg írta és aláírta. Kelt Szefehérvárott május hó 1-én 1897. Chay Antal s. k. mint tanu, Krentz János mint tanu s. k.

A pótvégrendelet.

Másolat a bélyegtelen eredetiről. Pótvégrendelet. En alulirott Prifach József székesfehérvári praelatus-nagyprepos 1897-ik évi április hó 24-én kelt végrendeletemen a következő módosításokat eszközölöm, illetve hozzá a következő pótlásokat csatolom, melyeknek ép oly hatályt kívánok tulajdonítani, mint a végrendeletem 2-ik §-nak 2-ik pontjához, hozzáadandó „mégis azon megkorlátással, hogy Szauer László és Steirer Mihály kísécsém a nekik tetsző munkákat korlátlan mennyiségben előbb kiválaszthatassák és tulajdonokul megtarthassák.“ 2. Ugyancsak végrendeletem 2-ik §-nak 5-ik pontjához ezen szavak után: „a másik dupla aranylánczomat és sima aranykeresztmet“ hozzáadandó: „bizanti stíliu melk keresztmellel együtt“ két apatgyűrűmet stb. 3. Végrendeletem 3-ik

§-nak 16-ik pontja ekként módosítandó: „Uo-kehugamnak Trautmann Máriának férjhezett Szauer Jánosnak tizezer (10.000) frt és Betti nevű leányának kétezer (2000) frt, összesen tehát tizenkétezer (12000) frt o. é. 4. Végrendeletem 3-ik §-nak 20-ik pontjához: „Nálam nevelkedett Huszár Mariskának ötszáz (500) frt osztrák értékben“ hozzáadandó: „Ezen összeg azonban nem szüleinek lesz kiadandó, hanem hatóságilag kezelendő mindaddig, míg Huszár Mariska vagy férjhez megy, vagy nagykorú lesz és csakis netalán időelőtti elhalálozása esetén jusson az ő testvéreinek.“ 5. Végrendeletem 3-ik §-nak 21-ik pontjához: „Cselédjeimnek . . . egy egész évi bér“ hozandó „és tisztességes gyászruhára megfelelő költség.“ 6. Végrendeletem 3-ik §-nak 22-ik pontja ekként módosítandó: „Végrendeletem alább megnevezendő két végrehajtója mindegyikének tiszteletdíj háromszáz (300) összesen tehát (600) frt o. é. 7. Végrendeletem 3. §-nak 22-ik pontja után 23-ik pont gyanánt még hozzáadandó: „Kreutz János egyháznak hűséges szolgálataért egyszáz (100) frt o. é. — Végül megjegyzem, hogy vagyonomhoz semmi néven nevezendő rokonaimnak absolute semmi joguk nincs, mert én azt sem szüleimtől nem örököltem, sem rokonoktól nem kaptam, hanem az egyház szolgálataiban szereztem, tehát jogom volt vagyonomról úgy intézkedni, mint végrendeletemben és pótvégrendeletemben intézkedtem. Ha tehát halálom után rokonaim közül valaki azokon kívül, kiktől végrendeletemben és pótvégrendeletemben megemlékeztem, kik azonban szintén csak a nekik hagyott tárgyak vagy összegek erejéig érvényesíthetik igényüket, rokonság címén holmi igénylélne fel hagyatékom ellen, az jogosulatlan keresetével egyszerűen elutasítandó lesz. Jelen pótvégrendeletem szives végrehajtására nagyságos s főtisztelendő Gremsperger István belvárosi apát-epespereslebános urat és tek. Szabady József káptalani és helyesalapítványi ügyvéd urat kérem fel. Kelt Székesfehérvárott, október hó 18, 1897. Prifach József s. k. praelatus nagyprepost mint pótvégrendelező. Alulirottak bizonyítjuk, hogy az általunk személyesen ismert mélt. főt. Prifach József praelatus, nagyprepost ur a mi együttes jelenlétünkben, előtűnk magyar nyelven élő szóval kijelentette, hogy ezen okmány az ő pótvégrendeletét tartalmazza s hogy ezt ő sajátkezüleg írta és aláírta. Kelt Székesfehérvárott október hó 18-án 1897. Chay Antal s. k. mint tanu, Krentz János s. k. mint tanu.

Közzgyűlés.

Székesfehérvár szab. kir. város törvényhatósága febr. 24-én tartotta havi közzgyűlését. A nagy tárgyaló terem ismét zajos lett, beépésült derült arcú városatyákkal, kik a hagyományos részvételiséget megbontva már az ülés megnyitása előtt elfoglaltak minden helyet a zöldasztalok körül. Pedig a tárgyszerozat nem kecsgetett szenzációkkal, ha csak az egy választás s egy csomó névszerinti szavazás nem vontozták a bizottsági tagokat. Midőn a polgármesteri hivatal ajtaja megnyílt s a főispán belépett a nagyterembe, örömmel tapasztalta a bizottsági tagok nagyfokú részvétét, de ugy látszik nem bizott a buzságúknában, mert jobbnak látta a napirendről eltérőleg a szavazásokat venni elő legelőször, melyekhez legalább is 62 biz. tag jelenléte szükséges.

A mult idők tanulságain alapult a főispán ezen intézkedése és helyén való is volt, mert alig hangzott el az utolsó szavazat, városatyáink kalapjaik után nyultak s csoportosan hagyták el a tárgyaló termet. A különben is rövid ideig tartó ülés nyugodt hangulatban folyt le. Az eladásknál a tanács javaslatát fogadták el. A katonai és rendőrinylvántartói állást Balogh József nyerte el.

A tárgyszerozat többi pontjai között csak

a *Mants*-féle hagyatékok ügyének tárgyalása keltett élénkebb szóváltást, de mivel az már az utolsó előtti pont, a bizottsági tagok igyekeztek a helyzettel megalkudni s a vita vége is lett, hogy a város várakozó álláspontra helyezkedik. A gyűlés lefolyása különben a következő:

Báró *Fidák* Pál főispán megnyitóját igen kegyeles dologgal vezette be. Szép szavakkal jelentette a közzgyűlésnek, hogy *Szőgyény-Marich* Julia a jétékony nőegyesület lelkes védőnője, azon nemes érzés által vezéreltetve, mely őt boldogult édes atyjának emlékéhez fűzi, a városnak s a város polgárságának kegyeles emlékül édes atyjának *Szőgyény-Marich* Lászlónak, Székesfehérvár volt főispánjának jól sikerült arcképét azzal a kéréssel ajándékozta a városnak, hogy azt a polgármesteri hivatalban helyezték el. (Eljenzés.) *Fidák* Pál báró főispán ez ajándéokra vonatkozólag azon reményének ad kifejezést, hogy a közzgyűlés ez ajándékot örömmel és köszönettel fogadják el, mert csak felemlés lehet az, ha annak a férfúnak arcképe díszíti a város első tisztviseelőjének hivatalosbóját, ki örök emléket emelt magának a város polgáraitak szívében s a kinek szeméjéhez és hivatali működéséhez fűződik a város történelmének legrészegb korzakai. (Eljenzés.) Ő is büszkén vallja, hogy főispáni működésében példányképen tekinti *Szőgyény-Marich* Lászlót, s ő is azon az uton óhajt haladni, a melyen az a fenköl lelti elődje haladot. (Eljenzés.) — Indítványozza, hogy a közzgyűlés az ajándékozónak, *Szőgyény-Marich* Juliának szavazason jegyzőkönyvi köszönetet.

A közzgyűlés lelkes éljenzéssel tette magáéva a főispán indítványát s a boros fellegekben éppen akkor törték át a nap sugarai, melyek belopództák a homályos ablak üvegekbe a poros tanácsterembe, a hol egy időre a derült idők szép világának emléke jelent meg a városatyák előtt. A csintalan napsugarat az ég felől hamar elfogták és a főispán a mai szomoru időknél, érdek-nélkültségnek megfelelő indítványt tett, kérve a közzgyűlést, hogy a tárgyszerozatot változtassák meg s ejtsék meg mindenek előtt a szavazásokat.

A *téglatelap* a tanács 7500 *frton* ajánlotta eladni. *Kovács* István és dr. *Saara* Gyula bizotts. tagok hozzászólása után a főispán névszerinti szavazást rendelt el, melynek eredménye, hogy a közzgyűlés nagy szótöbbséggel a tanács javaslatát fogadta el. A tanács a volt szeggyár körül 340 négyzögöl területnek négyzögölenként 15 fétért való eladását javasolta. A nevezett területre már akadt is vevő: *Basch*, a volt szeggyár tulajdonosa. A közzgyűlés névszerinti szavazás után az eladást elrendelte. — *Marschall* Nándor buzapiaesi házához 23 négyzögöl utezatertületet óhajtt venni 3 fét vételárral. Ezt a tanács helyeselte az utazrendezés szempontjából s a bizottság névszerinti szavazás után az eladást el is határozta.

A katonai és rendőri nyilvántartói állásra pályáztak: *Balogh* József, *Szalay* József, *Orbán* Imre és *Kulthy* Pölöp. Beadott 103 szavazat, ebből kapott *Balogh* J. 40, *Szalay* J. 37, *Orbán* I. 27 szavazatot. A győztes tehát *Balogh* József lett, ki azonnal le is tette az esküt.

Élénkebb vitát keltett azon kérdésnek megvitatása, hogy a csatornapartok fű kaszálásának jogát továbbra is egy embernek adja bérebe a város, vagy a szomszédos birtokosoknak? Ez utóbbi intézkedéssel sok perpatvar el lenne hárítva. Sokan hozzászóltak a kérdéshez, végül abban állapodtak meg, hogy a mérnöki hivatal a jövő közzgyűlésen terjessze elő, mennyiben is illetik a várost a csatornapartok melletti dűlek s egyéb jogok? Hogy a bérlet vagy bérlek elvihetik-e takarmányukat valami dűlőben, vagy idegen réteken kell átjárniuk?

A joggyakorlók fizetési táblázatát megváltoztatták. A havi fizetés ezennel 60 frt. — *Iffy* *Hegyi* János kérvényét időközben visszavonta, tehát a napirendről levétetett. — *Endei* József segédmérnöknek a 280 frt labkért meg-

A tanács néhány bizottsági tag indítványát, hogy a marhajárlatok kezelésére külön hivatal szerveztessek, pártolólag terjesztette a közzgyűlés elé. Többek hozzászólása után a

bizottság elhatározta, hogy újabb hivatalt nem szervez. A *Manis-féle* alapítvány szerint, a halálos után 2 év alatt a város tartozik egy ovodát felállítani. Az alapítványozó halála után ugyan már elmúlt 2 év, de az alapítványi összeg még nincs a város kezében. *Fittler Béla*, *Nagy Ignác*, *Farkasdy Dezso*, *Sadra Gyula* bizottsági tagok között élénk vita fejlődött ki. A szóház eredménye az lett, hogy a város az ovoda felépítését előlőggja készíteni, de addig a munkálatokat meg nem kezdi, míg a helyi bíróság az alapítványt ki nem utalja.

A jegyzőkönyv hitelesítésére báró *Fidát Pál* főispán *Farkasdy Dezso* és *Tóth Arthur* biz. tagokat kérte fel. A jövő havi közgyűlés napján márc. 28-át tűzték ki.

A közgyűlés kevéssel 12 óra előtt ért véget.

HIREK.

— A király a pápának. Ő felsége a király XIII. Leó pápát koronázásának huszadik évfordulója alkalmából üdvözölte. Mire a pápa, mint Rómából írják, királyunknak és az uralkodóháznak apostoli áldását küldötte.

— Választmányi ülés. A jótékony nőegylet választmányi *Szőgyény-Marich Julia* védnök elnöke alatt a hó 24-én délután ülést tartott. Az elnök fájdalommal jelentette be a választmányi ülésnek *Prifach József* pápai prelatus, nagyprépost halálát. Szép szavakkal emlitette aztán fel, hogy az elhunyt nagyprépost évtizedeken át milyen buzgó pártfogója volt a jótékony nőegyletnek s hogy végrendeletében is megemlékezett az egyesületekről. Indítványozza tehát, hogy a jótékony nőegylet testületileg vegyen részt bőkezű pártfogójának a temetésén. Az indítványt a választmány egyhangulag elfogadta. Végül foglalkozott a választmány egyesek segítségével, a mely után az ülés véget ért.

— Hadiérmekek. Ő Felsőégének 50 éves uralkodói jubileuma alkalmából emlékérmeket fogtak veretni, s ilyen emlék érmeket fog kapni minden tényleges szolgálatban állott katoná, a ki 1848. december 2. és 1898. december 2-ika között a hadsereg, a hadi tengerészet, garda, m. kir. és cs. kir. honvédség avagy a csendőrség kötelékében szolgált. Azok, a kik 50 évig szolgáltak arany érmét, a kik kevesebb időt szolgáltak, azok bronz érmét kapnak.

— A műkedvelői előadás. Emilitettük már több ízben lapunkban, hogy a Vörösmrthykőr állandó műkedvelői társasága, a jótékony nőegylet kérésére elhatározta, hogy ez évben ápril havában több műkedvelői előadást fog rendezni, a melynek tiszta jövedelmét a jótékony nőegylet pénztárának ajánlkozozza. E szíves ajánlat folytán a jótékony nőegylet elhatározta, hogy az előadás sikerét töle telhetőleg előlőggja mozdítani. Rendező bizottságot is választott e célra, melynek elnöke *Szőgyény-Marich Julia* lett, tagjai sorába pedig beválasztatták: *Aujedasky Adolfné*, *Fittler Béláné*, *Havranek Józsefné*, *Lichtneckert Antalné*, *Reé Istvánné*, *Rosberger Károlyné*, *Schlammadinger Alajosné*, *Schneitser Nándorné*, *Véber Károlyné*, *Wertheim Arminné*. Ez a bizottság csütörtökön délután ülést tartott *Szőgyény-Marich Julia* lakásán, a hol a műkedvelői előadás rendezésére vonatkozólag több üdvös indítványt fogadtak el. Az ülésen különben jelen voltak a műkedvelői társaság képviselői is. — Az előadások elé városszeret nagy érdeklődéssel tekintenek.

— Ülések a megyénél. Március 8-án délelőtt 9 órákor a közigazgatási erdszeti bizottság, 10 órákor pedig a közigazgatási bizottság ülést tart.

— Jótékonyosság. A jótékony nőegylet pénztárát a fejérmegyei takarékpénztár igazgatósága 80 frttal, a kereskedelmi bank igazgatósága pedig 80 frttal gyarapították. — *Herceg Hugó* pedig egy ismeretlen jótévő 3 frtos ajánlókát juttatta a jótékony nőegylet pénztárába, miertis fogadják eszton a jót. nőegylet köszönetét.

— Sorshuzás. A székesfejevári önkéntes tűzoltó-egylet által tolvó évi február hó 23-án tartott sorshuzás alkalmával a következő nyerőszámok huzattak ki: 2300, 1041, 2080, 2150, 1254, 1472, 2074, 1852, 2826, 2780, 2662, 2126, 1204, 2513, 1812, 2265, 2216, 2895, 2083, 2448, 1554, 2031, 2656, 1789, 1507, 2956, 2325, 2159, 1308, 1947, 1419, 1714, 3080, 2823, 2152, 2181, 2927, 633, 947, 978, 786, 579, 932, 559, 524, 587, 589, 554, 17. Nyereménytárgyak a központi tűzörég helyiségében f. évi március hó 6-ig átvethetők. — A február 22-én tartott alárczos bál alkalmával felülizetmi szívesek voltak: *Havranek János* 1 frt 40 kr, *Keller A.* 50 kr, *Dém György* 1 frt, *Lits* 50 kr, *N. N.*, *N. N.*, *N. N.*, *N. N.*, *Lőrincze Elek*, *N. N.* 40-40 kr, *Szammer Kálmán*, *Ifj. Gábert József* 1-1 frt, *N. N.*, *Kaufman F.* 50-50 kr. Miért is fogadják a nemes lelkű adakozók az egylet nevében halás köszönetünket. *A parancsnokság.*

— Szocialista mozgalmak. Sátoralja-Ujhelyen a kir. törvényszék fogházának celláiban egyre telnek meg szocialistákkal, ugyannyira, hogy a helyiségek a bekisértek befogadására már kevéssé bizonyultak. Vannak cellák, a melyekben 5-6 szocialista tűnődik a bedrogtól viharos napok letűnése fölött. Mai napig közel száz szocialistával szaporodott a fogház lakóinak száma. A legnagyobb szállítmány e hó 17-én, szerdán délután 1 órákor érkezett Czigándról. Negyvenhárom szocialistát hozott 20 csendőrt, azonkívül *B. Szerdahelyi* egy század gyalogság kísérelt őket, nehogy az utközben eső falvak lakói megkísérteék kiszabadításukat és hogy az erős felezzettel elrettentő példával szolgáljanak a községek lakóinak. A lágongókat az ottani kir. törvényszék fogházába kísérték.

— Táncmulatság. Kedélyes táncmulatság folyt le e hó 20-án *Horváth Mihály* jóhírű vendéglőjében, melynek csak a hajnali órák vétekelt véget. A négyeseket 45-50 pár táncolt. Ott voltak: Asszonyok: *Akar Mátvásné*, *Balázs Miklósné*, *Balogh Ferencné*, *Bauerné*, *Berveiler Jánosné*, *Boskovics Péterné*, *Braun Ferencné*, *Csermák Ferencné*, *Czina Kálmánné*, *Flink Lajosné*, *Gyurkovits Józsefné*, *Horváth Miklósné*, *Jungbluth Józsefné*, *Krizsán Imréné*, *Kohári Józsefné*, *Kuntler Józsefné*, *Körmentti Józsefné*, *Molnár Józsefné*, *Nyitrai Pálné*, *Székál Antalné*, *Sutoizsny Jánosné*, *Sávele Sándorné*, *Schmid Sándorné*, *Szaller Jánosné*, *Weissenfeld Jánosné*. — Leányok: *Bató Gizella*, *Bauer A.*, *Csermák Mariska*, *Czina Teruska*, *Czövek Róza*, *Geiger Etelka*, *Hekele Erzsi*, *Hermann Teruska*, *Hortolányi Anna*, *Kolmány Mariska*, *Krizsán Erzsi*, *Lichtneckert Etelka*, *Notczter Ida* (Siótok), *Podmaniczky Katicza*, *Sütő Mariska*, *Schmid Juliska* stb.

— Szőlőhegyköztség. A szőlőhegyköztség választmányja a félbenmaradt választást f. hó 23-án fejezte be. A választást *Pénzes Imre* bizotts. tag vezette. Leadatot összesen 786 szavazat; legtöbb szavazatot nyertek: *Id. Almásy Ferenc* (731), *Dr. Kövesi István* (661), *Vásárhelyi Szabó György* (664), *Langmár Gáspár* (632), *Schlammadinger Alajos* (597), *Hoffer Lajos* (559), *Karl József* (541), *Say István* (541), *Diehalla György* (530), *Nemics Gyula* (530), *Szigi József* (510). Ezenkívül szavazatot kaptak még a következők: *Berregi József* (208), *Id. Almásy József* (181), *Knittelhoffler János* (114), *Antal Ferenc* (113), *Almásy Ferenc* tanító (104), *Dr. Ráday Lajos* (95), *Lichtneckert Antal* (83), *Havranek Antal* (82), *id. Tógl Gyula* (79) stb. Eszerint a szőlőhegyköztség választmányja már teljes. A mint értesültünk nemsokára meg fog történni a megalakulás.

— Villamos vasut Tátrafüredre. Ezt a gyönyörű nyaralóhelyet villamos vasut építése által közelebb hozni a világhoz, régi terve a Tátra hiveinek, de ez mindannyiszor dugába

dől, emint a dolog pénzügyi része szóba került. Most ismét felmerült az eszmé s az érdekeltek állítolag egész komolyan szándékoznak hozzálátni az építéshez, úgy hogy a vasut még az ideo szezonban üzembe vehető legyen. A kereskedelmi miniszter már el is rendelté a közigazgatási pótbéjarást, amelyet március 22-én tartanak meg *Poprádon*. A vasutat *Poprád-Felka* állomástól kiindulólag *Felkán és Nagy-Szalókon* át *Tátrafüredig* tervezik a eszben forgó helyi érdekű villamos vasutnak a kiépítését.

— Rózsa Sándor asztala. A betyárvilág eltűné emlékeiből *Hódmezővásárhelyt* van egy asztal, a kutasi csárda egykori felszerelésének utolsó maradéka. Hossza négy ölnyi asztal, deszkákból összerótt íkszékkel. Nevezetességét az adja meg, hogy felső lapjában mély baltavágás nyomai vésoóitek be valamikor s e nyomok még ma is láthatók. E vágás eredetét összefüggésbe hozzák az *Alföld* egykori híres haramiájával, *Rózsa Sándorral*, a ki a kutasi csárdában szegénylőgyény társával nem egyszer érte meg duhajkodva a hajnalat. Az a vágás — úgy mondják — az ő baltája nyoma, amelyet szilaj jökedvében egyetlen hatalmas ütessel vágott az asztalra. A betyárereklíye a a minap kelt el, egy forint hatvan krajcárral fizettek érte a végrehajtónak.

A szegények kenyere.

(Levél a szerkesztőhöz.)

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Folyó évi február 20-án megjelent *becs* lapjában mondhatatlan örömmel egy választás felé nyilatkozat jelent meg a rászámalmi példaképes úrtól — ki, ha nem is teljesen, de részben mégis ugyanazon nézetben van, mint én — ki néhány héttel ezeltől a szocialis bajok megszüntetése céljából a Pádai Szt. Antal tiszteletére megalapítandó „Szegények kenyere” cíművel nyit levelet intéztem a tekintetes Szerkesztő urhoz. Alapjában mind a ketten egy és ugyanazon célra törekzünk. Csak azt nem értem, hogy ha egy községen akadtak oly nemes szívű emberbarátok, kik egyetlen fölívadás hatásá alatt képesek annyira fölívkelésülni, miszerint kézségek nyilatkozhatnak minden másnapon 30 szegény gyermeket meleg étellel ellátni, miért ne volna akkor ily községen kivihető a Szt. Antal tiszteletére alapított szegények kenyere nék perszelyét fölívállítani. Hiszen ez sokkal kevesebbe kerül, sokkal könnyebben kivihető és a mi a fő, semmiféle kötelezettséggel nem jár! Egy-egy szegény családot meleg étellel ellátni igen szép dolog, de erre csak a tehető családok vállalkozhatnak, — holott Szt. Antal perszelyébe a kevésbé tehetősek is adhatnak, — ha kérésük, vagy óhajtsunk teljesedésbe ment.

Tapasztalatból tudom — s a kezeim között levő hálás elismerő nyilatkozatokkal igazolhatom — miszerint számos esetben a kevésbé jobb módúak is szép összegekkel járáltak már eddig is Szt. Antal perszelyéhez!

De meg végtére, ha már mi kath. papok mozgalmat indítunk a nyomor enyhítése céljából — miért ne iparkodnánk egy csapással két dolgot elérni?

Ha csak csupán emberbaráti szeretettől vezéreltetve képesek vagyunk a nyomort enyhíteni — miért ne iparkodnánk ezt oly módon érvényesíteni, hogy a midón egyrésztől az igazi szükségben levőknek testi szükségletéről gondoskodunk — másrésztől az igralmaság testi cselekedete által lelkét is ne irányítsunk az ég felé — a minden jók adományozójához.

E kettős cél elérésére pedig semmi más intézmény, a mely mai napág a nyomor enyhítését célozza el nem vezet — hanem egyedül a Pádai Szent Antal tiszteletére alapított „Szegények kenyere” perszelye, — a melynek tanulmányozását s minél előbbi fölívállítását még egyszer s legmelegebben ajánlom a főtiszt. papság becses figyelmébe.

Tekintetes Szerkesztő Ur! Én afontebb mondottkal nem vitatkozni, — annál kevésbé sérteni akartam — csupán csak a szent ügynek

akartam szolgálatot tenni. A ki szavaim valódiságán kétkelne — annak szívesen megmutatom azon elismerő nyilatkozatokat, melyek az ország minden részéről érkezve — hitelesen bizonyítják: mennyire hasznos úgy testileg, mint lelkileg a szegények kenyérének perszelyét fölláttani.

Duna-Adony, 1898. február 25.

Kész tisztelettel:

Csőngedy Gyula.

VEGYESEK.

□ A zöld Nilus. Érdekes czikk jelent meg a minap a »Le tour du Monde« című francia földrajzi folyóiratban. Ismeretes dolog az egyiptomi lakosság előtt, hogy a Nilus június hónap heteiben szép zöld színt ölt és az annak a jele, hogy a folyam már nem apad többé, hanem ellenkezőleg újból megdagad. A remek szép zöld szíru víz néha a Nilus medrének tekintélyes részét tölti be. Így tavaly nyáron Kelabsetől Kairóig, tehát több mint 900 kilométer hosszú vonalon zugtak a zöldre festett habok. Mi okozhatja ezt a színt? A viznek mikroszkopikus vizsgálata földerítette, hogy a zöld víz töltve van parányi növény-organizmusokkal, algákkal, a melyek különböző fajokhoz tartoznak. Természetes, hogy ez a zöld víz, kivált a júniusi forró napokban, nem igen ajánlható egy ital. A tömördek állat és növény, mely benne él, csakhamar rothadásnak indul és a víz ennek folytán, ha csak egy kicsit is áll, nem éppen kellemetes büzt terjeszt maga körül. Ezeknek az organizmusoknak az eredetével is foglalkozik a »Tour du Monde.« Wadi Halfa környékén számos mocsár van összeköttesben a Nilussal és ezekben a mocsarakban fejlődnek az apró élősködők milliói. Hogy ha már most a Nilus vize ismét emelkedőben van és egyesül a mocsarak vizével, a zöld iszapvegetáció óriás mennyiségben kerül a folyamba úgy, hogy ennek felülete a felső folyásánál olyan, mintha buja, zöld pázsittal volna borítva. Később ez az iszap a vizesekbe jut, itt aztán véggé összekeverődik a Nilus vizével, mely aztán mint zöld folyam folyik tovább egészen Kairóig. Tíz-tizenkét nap múlva a Nilus ismét visszanyeri eredeti, piszkos színezetét.

□ Kék gyémánt. A Hoppe gyémánt, melyet a napokban fognak Londonban elárverezni a legszebb és legnagyobb kék gyémánt. A kik ismerik az ékköveket, azok tudják, hogy a gyémánt minden lehető színben előfordul, azonban kék és vörös a legritkábbak. A Hoppe-gyémánt nem nagy, csak 44 karátos, ezt a gyémántot 1830-ban adta el egy londoni ékszerész Henry Thomas Hoppennek 216.000 frtért, a ki azonban nem mondta meg, hogy honnan szerzte. Lehet, hogy ez a gyémánt azonos a Tavarniergyémánttal, melyet a francia korona kincséből raboltak el.

□ A külügyminiszter majma. Hanotaux francia külügyminiszterről és az ő majmáról van szó a következőkben. A miniszter nemrég kapott ajándékba egy pompás majmot, melyet mihamar megszerzett. A majom is jól érezte magát a miniszter lakásában, sőt egy kissé nagyon is otthonos volt, úgy, hogy csak úgy tépegette a szőnyegeket, mintha ő volna a jogos tulajdonos. Hanotaux mindezt túrte, néhány nap előtt azonban a majom annyira vete-medet, hogy összetépett egy csomó írást — Hanotaux készülőben levő nagy munkájának: Richelieu életrajzának egy megirt fejezetét. Ez sok volt. A majmot láncra verték és leadták a kapushoz. A lánc azonban feldörzsölte a majom nyakát és ezt az állatvédegyesület egy tagja észrevette. Nosza hamar tett feljelentést és a minisztert megintették, hogy a »fényűzési majmot« vagy bocsása szabadon, vagy tegyen reá könyelmesebb láncot. Hanotaux ez utóbbit választotta és a majom most kevésbé szoros láncban van, de mégis csak lánc az. A külügyminiszter majmára tehát mégis rossz idők járnak.

□ A kerékpár világból. A yorki herceg és nővére jól megjárták a multkor, a mikor kerékpáron egy elhagyott norfolki országúton végig hajtottak. Hirtelen egy becsületes parasztember állt előttük, és a maga egyszerű, goromba módján kiszidta a hölgyeket azért, mert kerékpároznak. A hercegnők igen mulattak ezen a dolgon, míg a herceg bebizonyítani igyekezett, hogy abban semmi különös nincs, ha nők is kerékpároznak. A herceg argumentumait a paraszt daczára annak, hogy finom

szivart kapott, nem akarta elfogadni és hangosan folytatta szitkozódásait még akkor is, a mikor a 3 kerékpáros már messze elhagyta a határt.

Ujabban egy kerékpárossól sokat írtak a lapok a kinek féllábát amputálták. Doktor Brunnernek egy czikke szerint, mely a müncheni orvosi folyóiratban jelent meg, a dologban nincs semmi lehetetlenség. Még az sem játszik nagy szerepet, hogy milyen konstrukciója van a műlábnak csak az a fontos, hogy a térd meg a csuklók hajlíthatók legyenek.

□ A Zola pőr színhelye. A »Palais de Justice«, a melyben Zolat elítélték, egyike Páris legrégibb épületeinek, mely a szajnai Cité-szigeten épült. Ezen a szigeten volt a római császárok idején a város »Lutetia Pacisiarum« és itten laktak sokáig a francia királyok. Csak VII. Károly hagyta el a Cité palotáját, melyet a »parlaments«-nek, akkoriban Franciaország legfőbb törvényszékének engedett át. Azóta ez a palota mindig az igazságszolgáltatás szolgálatában állott. Igaz, hogy manapság ebből az ósrégi palotából kevés maradt meg. Itt-ott egy ósdi torony mint a Tour de l'Hodoge, a Tour d'Argent bástyafalaival, meg a Tour de Montgomey. A a többi részeket az 1618-iki meg az 1776-iki tűzvész pusztította el. A kommune-lázadás pusztításai ezt a tiszteletreméltó palotát sem kímélték meg s kivált a Tour de l'Horloge óráját, mely Franciaország legrégibb nyilvános óráját kellett újból felépíteni. Ezt az órát német óras készítette Heinrich von Vik 1317-ben. Háromszor javították azóta és pedig 1685-ben, 1852-ben és végre 1871-ben, a mikor a kummunisták a lázadását leverték. Jelenleg a Palais de Justice főbejárata a Boulevard du Palais-on van. Egy szépen aranyozott vasrács választja el a Cour d'Honneur at utcáról. A vasrúcsolaton át impozáns szabad lépcső 37 fokán kell felhaladni, hogy az előcsarnokba lépjenek, melyet négy allegorikus mestermű díszít. Az egyik szobor Franciaországot ábrázolja, a második a bőséget, a harmadik az igazságot, a negyedik az okosságot. Az egész épület nagyszerű kupola fedí, a melyről a kék-fehér-piros lobogó leng alá. A Place Dauphine-ről szintén főbejárt vezet az igazságügyi palotába, míg mellébejárata számtalan van. Leghíresebb ezek között most kétségtelenül a Quai des Orfèvres mellébejárata: ezen osont ki észrevétlenül Zola a védoível, a mikor a felbuzsult csöcsélek dühe előtt alkart kitérni. A palota északi részén a Conciergerei, a hol a vizsgálati fogságban levő foglyokat tartják. Még manapság is mutogatják Marie Antoinette *5mlöcztét, a melyet a kegyeltes utókor kápolnává változtatott át.

□ Libéria eladása. Mint újságolják, a francziák nyugat-afrikai birtokaik gyarapítására Libériát, a szabad néger köztársaságot, szándékozzák megvenni az ottani polgároktól. Kérdés, hogy el fogják-e adni a libériaiak országukat, bár belátják, hogy országuk nem igen prosperál és ép oly barbár, mint az előtt volt. Így még sem lehetetlen, hogy a néger államférfiak a szép francia aranyok láttára, nem maradnak hajthatatlanok. Ezzel aztán megszűnik a derék Monroe republikája, nem is egy év százados fenállás után. Ismeretes, hogy amerikában felszabadult négerék alapították a század elején ezt a köztársaságot óshazájuknak, Afrikának nyugati partjain.

Közgazdaság.

A legujabb veszedelem.

Az amerikai lóhere- és luczernamag forgalma mind veszedelmebb arányokat ölt hazánkban. A mezőgazdaság képviselőiben az »Országos Magyar Gazdasági Egyesület« már másodízben intéz a földmivelsügyi miniszterhez fölterjesztést az amerikai lóhere- és luczernamag forgalomba hozatalának meggátálása ügyében, de a mint az alábbi adatok bizonyítják, mind-egyik sikertelenül.

A O. M. G. E. által folyó hó 17., 18. és 19-én rendezett gazdasági előadások alkalmával egy teljesen hitelt érdemlő egyén, Thaisz Lajos, az állami magvizsgáló állomás első aszisztense azon kijelentést tette, hogy az amerikai luczerna- és lóhermakvak már rég forgalom tárgyát képezik Magyarországon, a mennyiben a budapesti nagykereskedők közül hárman ezzel üzletszerűleg foglalkoznak. De az előadó ennél

még többet mond, azt ugyanis, hogy a mezőgazdasági termények és czikkek hamisításáról szóló törvény rendelkezései alapján az amerikai lóhere és luczerna forgalomba hozatala teljesen eltiltható, még pedig azért, mert a törvény az aranka tartalmu lóhere- és luczernamag forgalomba hozatalát határozottan tilalmazza. Az amerikai lóhere- és luczernamag pedig oly nagy mennyiségű arankát tartalmaz, hogy annak a lóhere és luczernából való kiválasztása lehetetlen, és így egyetlen egy szakértő sem mondhatja tiszta leikiismerettel, hogy az általa a jelenlegi eljárással aranka mentesített amerikai lóhere és luczernamag tényleg arankamentes is. A mennyiben a kormány e kérdésben első sorban véleményét adni hivatott szakértője a teljes nyilvánosság előtt így nyilatkozik az amerikai lóhere és luczerna magról, csodálkozásunknak kell kifejezés adni a felett, hogy a földmivelsügyi kormány ezen szakértői vélemény alapján még mindig vonakodik, ezen általános veszedelemmel szemben a leghatározottabb és legerélyesebb óvintézkedésekhez nyulni.

Csak nem rég adtunk hírt arról, hogy Fiuméba 800 bál amerikai luczernamag érkezett meg. Ezzel a veszedelemmel szemben a földmivelségi miniszter elégségtő intézkedést vett foganatosítani azzal, hogy megengedi a külde-mény továbbítását, de ellenőrzi azt, hogy az illető megrendelő az amerikai luczernát nem mint magyar származásút hozzák forgalomba.

Hogy a miniszter intézkedése mennyit ér, azt legjobban igazolhatja azon újabb értesülésünk, hogy egy nyitrai kereskedő, egy előkelő budapesti nagykereskedő 300 mm. lóheremagot ajánlott megvételre, mint magyar származásút, a melyekről azonban a vizsgálat kiderítette, hogy az amerikai lóhere és luczerna.

A bécsi nagykereskedők az amerikai luczerna- és lóheremagvat úgy csempészik a magyar forgalomba, hogy a vidéki kereskedelmet használják annak közvetítésére és a magyar honosság megszerzésére, mert ugyan ki is gondolna arra, hogy a nyitrai kereskedő által följánlott lóhere-mag nem magyar származásu.

A földmivelsügyi miniszter jelzett intézkedése tehát, a mely csak azt akarta megakadályozni, hogy a behozott amerikai luczerna magyar elnevezés alatt ne jöhessen forgalomba, egy részről a gyakorlatban értéketlen intézkedés, mert ellen nem őrizhető, különösen az osztrák kereskedelem útján hozzáunk becsempésztett amerikai luczerna és lóhere magvak forgalma tekintetében, másrésztől azok után a kijelentések után, a melyeket Thaisz Lajos a m. kir. magvizsgáló állomás első aszisztense a gazdasági előadások alkalmával az amerikai luczerna és lóhere magvak ellen tett, annak forgalomba hozatala törvény ellenes.

Megmérhetlen az a veszedelem, mely az országot az amerikai aranka fajok becsempészesége által fenyegeti, mert ezen aranka fajok elterjedése a magyar lóhere és heremagnak nemcsak európai hírnevét teszi egyszer s mindenkorra tönkre, de a lóhere és luczernának mint takarmánynak a termelését is megnehezíti, mert az arankát a lóhere és luczernából kiirtani sohasem sikerülne.

Nagyon kívánatos volna, hogy a vidéki gazdasági egyesületek is ebben a mezőgazdasági egyegetben érintő kérdésben szavukat fölemelnék a erélyesen követelnék az amerikai lóhere- és luczernamagvaknak a forgalomból való kitéltását. Ne várjanak mindent a központtól, hanem igyekezzenek a vidéki társadalmi tényezők is a helyzet magaslatára emelkedni és egy ily általános kérdésben is állást foglalni.

A veszedelmek egész halmeza fenyegeti az amerikai behozatalban a mezőgazdaságot s látjuk, hogy a külföld mind erélyesen védekezik azok behurcolása ellen. Csak a mi társadalmunk, daczára, hogy a veszedelmekre idejében reáutattunk, majdnem teljes téletlenséggel nézi nemcsak a belföldi, de a külföldi bajok halmozódását.

A földmivelsügyi miniszterrel pedig követeljék a mezőgazdasági termények és czikkek hamisításának tilalmáról szóló törvény szigorú végrehajtását és ez alapon az arankától nem

menthathető amerikai lóhere és luczerna mag-nak a forgalomból való teljes kifizetését.

Különben s nem is csodálkozhatunk azon, hogy az a mezőgazdaságot szorosán érdeklő kérdés, dacára a törvény világos intézkedéseknek ily lazán kezeltek, a mennyiben magában a képviselőházban sem a földművelésügyi vita idején, sem egyébkor az amerikai lóhere és luczerna magnak térfigyelése szövege sem került, holott ez a kérdés csakugyan érdemes volna a törvényhozás figyelmébe.

* Sertésvész. Sárosd községben és Alap községhez tartozó Arany-féle pusztán a sertésvész fellépett.

Apró hirdetések.

E rovatban kösölt egy-egy hirdetésnek, ha lakosaink nincs kitűve 4 soros terjedelemben egyszeri közlésre 30 kr. Minden további sor 4 kr. — Ha az apró hirdetés 6-szor vagy ennél többször adatik fel, megjelentésenként 20 kr-ért vétetik föl.

Értesítéseket díjtalanul ad a kiadóhivatal bárkinek, vidéki levelekre, ha 5 kros válaszbélyeg mellékelik válaszol.

EGY A MAI KORNAK

megfelelő csak fél évig használt külső és belső bolt ajtó, egy 200 cm. hosszú és 110 cm. széles tükörfüvegű kirakattal eladó. Cím meg tudható a kiadóhivatalban.

HÁROM SZOBÁBÓL

álló lakás minden hozzávaló mellékhelyiséggel együtt kiadó. Cím a kiadóhivatalban.

JÓ ERKÖLCSŰ

fiú kocsigyártó üzletbe tanulónul felvétetik. Cím a kiadóhivatalban.

Eladó bikák.

AZ ADONYI URADALOM DAJAI GAZDASÁGÁBAN

1 darab 2¹/₂ éves Inthali, 2 darab 1³/₄ éves muravölgyi tisztavérű bika eladó.

További felvilágosításul szolgál

Sztankovics József

kasznár,
DUNA-ADONYBAN.

Szigeti J. fényképész

tapasztalván, hogy a székesfejvári és megyei nagyérdemű közönség Budapesten keresi fel fényirdájában a mi — különösen ha az egész család lefényképezte magát — költséges lévén, elhatározta, hogy febr. 16-tól kezdődőleg minden hét szerdáján Székesfejvárott fényirdájában

személyesen eszközli a felvételeket.

Kéri azonban az igen tisztelt közönséget, hogy méltóztassanak azok, kik a felvételeket szerdán óhajtják eszközölnetni, ezt már a hét folyamán

Kossuth-utca 5. sz. fényirdájában

előzetesen bejelenteni.

Hirdetések

felvétetnek kiadóhivatalunkban jutányos áron.

ULLMANN ÉS WEISZ

Székesfejvár, Nádor-u. 4., a zirczi templommal szemben.

A t. vevőközönség becses figyelmébe ajánlja:

Toll és selyem **LEGYEZŐIT**, gyémánt imitatio **ÉKSZEREIT**, legújabb divatu gyöngy és selyem ruhadíszait.

SZALLAG-, CSIPKE-, BÁRSONY- és ZSINOR-DISZÉKET

Valódi francia **kézimunka és kötő anyagok**, felülmulhatatlan francia szabásu **mellfűzőit**. Szintartó angol **batiszt zsebkendő** tuc. 1 frt, alkalmi vétel.)

FÉRFI ING, GALLÉR és NYAKKENDŐK

a legdivatosabb és legjobb kivitelben nagy választék.

Scappan, illatszert. erszények, szivar és szivarka táskák szolid kivitelben.

ANGOL LINOLEUM és VIASZKOS VÁSZON GYÁRI RAKTÁR.

SZABOTT ÁRAK!

Kiváló tisztelettel **Ullmann és Weisz.**

STEININGER SÁNDOR divat-, vászon- és szőnyeg-üzletében

Székesfejvár, (Pollák cipésszel szemben)

a tavaszi idényre a legdivatosabb női szövetek, női és gyermek felöltők megérkeztek és azok meg-
lepő olcsó árakért adatnak el.

Vászonneműekben szintén nagy választék.

1 vég vas vászon	80 rőfös kitűnő minőség	ezelőtt 7 frt 50 kr	most 4 frt — kr.
1 „ kanavász	30 „ „ „	7 frt 50 kr	most 3 frt 80 kr.
1 „ Rumburgi	50 „ „ „	25 frt — kr	most 8 frt 50 kr.

Kérem a tisztelt közönség szives pártfogását, az elismert szolid és jutányos kiszolgálásról már előre is biztosíthatom.

Tisztelettel

STEININGER SÁNDOR.

A szépség

emelésére, tökéletesítésére és fentartására leg-
kiválóbb, teljesen ártalmatlan, vegytiszta és
zármentes készítmény a

Margit-Créme.

Hatása meglepő.

Pár nap alatt szüntet szepit, májfoltot, pür-
senést, pattanást, bőrkát, (mintesser) és min-
den más bőrbajt. Kisimítja a ráncokat és himlő-
helyeket, még koros egyéneknek is úde, bájos
arczsinat kölcsönöz.

Dr. Mosengell és Metzger hirnevés tanárok
az arcon levő ráncokat massage által tántetik
el. Erre kiválóan alkalmas a Margit Créme. Ha
az arcot napoként Margit Crémével massziroz-
zuk, nem csak a szepit, májfoltok és egyéb
arczisztátlanságok tűnnek el, hanem a ráncok,
himlőhelyek és egyéb rendellenességek, melyeket
öregség, gondok, betegség stb. oko tak.

Övezer a nap és szél befolyása ellen.
Nappal is használható.

Nagy tégely 1 frt, kicsi 50 kr.

Margit hálgyppor 60 kr.
Margit szappan 35 kr.
Margit fogpép (Zahnpaste) 50 kr.

Rosetter hajregenerator az ósz hajnak ere-
delti szinet adja vissza 1 frt.

Hajszókitó, bármely haját aranyzókére fest.
60 kr és 1 frt.

Tannochinin pomade legjobb hajpápoló és nő-
vesztő 35 és 50 kr.

Világosvári Bohus-bajuszpedró dé'ozog, szép
hajus neve'ésere 25 és 30 kr.

Földes Kelemen

Arad, Deák Ferencz-utca 11. szám.

Laboratorium:

Lázár Vilmos-utca 1. szám.

Bel- és külhoni gyógyszerészi és hygienikus kü-
lönlegességek, kötszerek, foitette csikkék raktára.

Telefon III. szám.

Főraktár Budapeston TÖRÖK JÓZSEF Király-U.

Raktár Székesfejérvárott:

P. Ács Albert gyógyszerésznél.

3 forinton felüli rendelmények bérmentve küldetnek.

Orvosi munkák a hazánkban és külföldön, csak akkor valók, ha minden dolog czimere van rajtuk.

A MAUTHNER-féle

hirnevés

konyhakerti és * * *

*** * * * virágmagvak**

zart és hatáságilag védett csomagokban,

a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben

kaphatók.

A Budapest Andrassy-ut 23. sz. alatt létező Mauthner
Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást
egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok
ragasztva, a medve ábrával és a Mauthner névvel
jelölve, ugy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

RODE IMRE

Uri és női divatüzlete Székesfejérvárott,
Máder-utca 17. szám.

A mélyen tisztelt vevő közönség b.
figyelmét bátorodom felhívni az alant
felsorolt árukra, melyek új üzletemben
nagy választékban legjobb minőségben
olcsó árakon szerezhetők nálam be, u. m.:

Férfi kalapok:

férfi kemény kalap fekete 2- 3- 3-50
férfi puha kalap szines 1-50 1-80 3-
férfi puha kalap fekete 1-60 1-80 3-
férfi puha kalap Loden 1-20 1-60 1-80
gyermek kalap minden színben 75 től 1-50

Férfi sifon ing:

sima elővel gallér nélkül 1-20 1-50 2-
szeg. elővel gallér nélkül 1-50 1-80 2-20
himzett " gallér nélkül 1-80 2- 2-40
batiszt " gallér nélkül " 2-20
selyem " gallér nélkül " 2-20 3-
férfi gallér fehér és szines 12 drb 2 frt.
férfi készelő fehér és szines 12 pár 4 frt.
Creton gy.ing gallérral -90 1-20 -
sifon gallér nélkül 1- 1-20 -
férfi lábra való köpper -80 1- 1-20
férfi lábra való atlas damask 1-30 1-60

Zsebkendők:

fél vászon szines széllal 1-20 1-50 1-80
czérna vászon szines széllal 2-40 3- 3-60
fehér vászon és batiszt 3-50 4-50 5-60
gyermek Clott esernyő -90 1- 1-20
férfi Clott esernyő 1- 1-20 1-50
félselyem esernyő 1-80 2- 2-20

Reklam nyakkendők:

Legdivatosabb formákban 15, 20, 25 kr
Legdivatosabb form. selyem 30-tól 1-60

Bőrkeztük, elismert legjobb gyártmányu

férfi- és női- minden létező szinek-
ben párja 1-20 frt.

Nagy választék férfi, női és gyer-
mek-harisnyákban, továbbá válfűzők,
csipkék, szallagok, kötő és horguló
pamutok, csipke függönyök és min-
den e szakmába vágó rövidáru cik-
kekben.

Tűzkáreset végett

raktárunkon levő

összes áruk

minden áron eladatnak.

Ugymint:

Cretonok — — métere 12 kr.
Barchetok — — " 12 kr.
Ruha kelmék — — " 15 kr.

Kiváló tisztelettel

LÖWY ADOLF

SZÉKESFEJÉRVÁR,

Jókai-utca (Felmayer mellett.)

BUTOR ÜZLET ÁTHELYEZÉS!

Alulírott tisztelettel értesíti a n. é. helybeli és vidéki közönséget, hogy eddig

Sas-utczában levő **butorraktáromat**

február 1-től kezdve

(Buzapiacz) Simor-utca 2. sz. a. emeleti helyiségbe

helyeztem át, hol dus választékban mindennemű asztalos-, kárpitos- és esztergályos-
butorokat, ugyszintén tükröket, képeket, madraczókat, Thonet-féle hajlított
székeket és egyéb butortárgyakat szabályos, szilárd és izlésteljes kivitelben,
jótállás mellett rendkívül jutányos árakban kaphatók; nemkülönben vállalkozom
e szakmába vágó bármelynemű új vagy átalakítási és javítási munkákra, helyben
ugy mint vidéken lehető legjutányosabb árak mellett.

A nagyérdemű helybeli és vidéki közönség becses pártfogásáért esedezve

Kiváló tisztelettel

ID. FÜSTÉR IMRE,

butorgyáros és kárpitos-mester Sz.-Fejérvár.